

hængere i Folketinget, og som ogsaa Højrepartiet dernede i Virkeligheden støtter —, en saadan Regering er saa stærk, at den kan komme med en betydelig Magt til Landstinget, hvad ikke en Regering, der støttede sig til et Mindretal, kunde gøre. Og at Landstingets Modstand er overvindelig, det nærer jeg ingen Tvivl om. Og desuden har den højtærede Minister fra mange Sider nu hørt, at der er en ikke ringe Beredvillighed i Landstinget til at forhandle hans Forslag. Han skal ikke regne mig med, thi jeg repræsenterer kun en meget ringe Styrke, men Ministeren har jo fra et stort, mægtigt Parti, fra Højrepartiet, hørt, at der var en vis Beredvillighed til at forhandle slige Forslag. Altsaa har den højtærede Minister kun Modstandere at overvinde fra sit eget Parti, og saa mener jeg, at hvis den højtærede Minister havde anvendt sin Autoritet nu straks, vilde han have staaet langt stærkere. Nu er det springende Punkt der. Nu er Rhodos der, som en æret Meningsfælle af den højtærede Finansminister sagde i Folketinget, nu er Rhodos der, nu skal der danses. Men den højtærede Finansminister vil ikke danse, han vil vente, til Tiden kommer, til Musikken lyder endnu stærkere i hans Øre. Jeg synes i Virkeligheden, at Musikken her fra Landet lyder saa stærkt, at der vilde være god Grund for den højtærede Finansminister til at gribe Sagen an. Den højtærede Finansminister mener, at jeg skal angive ham Indtægtskilder. Han mener dog vist ikke, at jeg nu, Klokkeren halv fire, skal begynde paa dette. Hvis jeg vilde gøre det, vilde han i Virkeligheden i høj Grad misbillige det. Det kan jeg altsaa ikke tjene ham i. For Resten kender han godt min Mening i den Henseende. Jeg er af den Mening, at der baade ad indirekte og ad direkte Vej kan skaffes Forøgelse af vore Indtægter, og den højtærede Finansminister har ganske den samme Mening. Hvorledes vi ville komme dertil, om vi mødes til sidst, ved jeg ikke, men jeg har aldrig anset den højtærede Finansminister for at være en Modstander af indirekte Skatter. Det er han heller ikke, ellers vilde han ikke være med til et Budget, hvor over $\frac{2}{3}$ af vore Indtægter komme frem ved indirekte Skatter. Hvorfor skulde det altsaa være umuligt for os to at mødes til sidst? Og det er nødvendigt i dette Øjeblik, at alle de, der ønske, at vi maa komme ud af den Situation, vi ere i, slutte sig sammen for at se at bringe Finanserne paa Fode.

Jeg bebrejder den højtærede Finans-

minister, at han ikke vil gøre Situationen alvorlig nok for Folk, thi det er min Overbevisning, at den paa en vis Maade er langt alvorligere, end Folk i Almindelighed egentlig tro og vide. Der er det uheldige ved, at Finansministeren siger, at vi kunne vente, at i samme Øjeblik kommer der en Slappelse af Modet, Villien og Ansvaret her i Landet, hvilket jeg tror den højtærede Finansminister ikke i dette Øjeblik har en tilstrækkelig Følelse af. Det er vedblivende min Mening, at den højtærede Finansminister skulde tage Sagen op til Behandling. Han tager fejl, naar han tror, at han vil finde mig mellem Modstanderne af de Forslag, han vil fremkomme med. Vor Stilling vil blive tagen ud fra rent saglige Overvejelser, der skal ingen Partipolitik være i det. Naturligvis vil den højtærede Finansminister sige, at det betyder lidet, at jeg tilsiger ham Støtte i saa Henseende. Men man kan jo ikke yde ham Støtte, naar han ikke vil komme med Forslag, og det, han tænker paa at fremkomme med, er for lidet i Forhold til det meget, som efter min bestemte Overbevisning i Virkeligheden vil forlanges. Det er et meget stort Hul, der skal fyldes, og der maa mange Milioner til.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) havde fuldkommen Ret i, hvad han sagde, at Stempelkommissionen var ikke nedsat med fiskale Formaal. Det er den ikke. Stempelkommissionen er nedsat for at søge Stempellovgivningen ændret i Overensstemmelse med Tidens Fordringer paa forskellige Omraader. Men derfor er det ikke mindre sandt, at der ad Stempelbeskatnings Vej kan skaffes Indtægter i en vanskelig Situation som den, vi befinde os i. Og paa en vis Maade er Situationen jo ikke af ganske forbigaaende Natur; thi det er jo her i Danmark lige saavel som i andre europæiske Lande Forholdet, at Udgifterne stige med overordentlig Hurtighed, særlig fordi Staten har taget saa mange Opgaver op, som man ikke tidligere mente, det var nødvendigt, at den beskæftigede sig med — jeg skal fremfor alt nævne den sociale Lovgivning. Det er altsaa nødvendigt at sørge for nogen Forøgelse af Statens Indtægter, ogsaa rent bortset fra de forbigaaende Vanskeligheder. Blandt saadanne Forøgelser anser jeg en rimelig Forøgelse af Stempelskatten for at være naturlig, og en saadan Forøgelse vil Regeringen ogsaa fremsætte Forslag om. Men vi kunne ikke fremsætte noget For-